

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 maja 2025 r.

Poz. 3159

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.40.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XII/93/25 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 27 marca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Świętochłowice w rejonie ulic Śląskiej i Metalowców, torów kolejowych oraz południowo-wschodniej granicy administracyjnej miasta, w zakresie:

1) w treści uchwały:

- § 2 ust. 1 pkt 9 i pkt 10

- § 9 ust. 1

2) w części graficznej – w Załączniku nr 1 do uchwały nr XII/93/25 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 27 marca 2025 r.:

- symbol: **Granica pasa technologicznego od napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV**

- symbol: **Granica strefy technicznej wodociągu magistralnego DN1200 mm**

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 marca 2025 r. Rada Miejska w Świętochłowicach podjęła uchwałę Nr XII/93/25 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Świętochłowice w rejonie ulic Śląskiej i Metalowców, torów kolejowych oraz południowo-wschodniej granicy administracyjnej miasta.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej zwanej *upzp.*) w dniu 02 kwietnia 2025 r. Rada Miejska w Świętochłowicach przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 27 marca 2025 r. Nr XII/93/25, a w dniu 4 kwietnia 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 23 kwietnia 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

W § 2 ust. 1 uchwały wskazano, że część graficzna planu zawiera oznaczenia graficzne, wymienionych w punktach od 1 do 11, elementów stanowiących ustalenia planu. W punkcie 9 wskazano *granicę pasa technologicznego od napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV*, a w punkcie 10 *granicę strefy technicznej wodociągu magistralnego DN 1200mm*. W § 9 ust. 1 uchwały dokonano ustaleń dotyczących ograniczeń w zagospodarowaniu terenów i kształtowaniu zabudowy *położonej w sąsiedztwie sieci i urządzeń infrastruktury technicznych związanych z zachowaniem bezpieczeństwa i dostępu do sieci, zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów prawa budowlanego i warunkami technicznymi usytuowania danej sieci, w tym m.in. w oznaczonych na części graficznej planu pasów technologicznych od napowietrznej linii elektroenergetycznej 110kV oraz strefy technicznej wodociągu magistralnego DN 1200 mm*. Przy czym na rysunku planu szerokość pasa technologicznego od napowietrznej linii elektroenergetycznej ustalono na 40 m – po 20 m z każdej strony linii, a szerokość strefy technicznej wodociągu magistralnego ustalono na 20 m – po 10 m z każdej strony wodociągu. Przebieg linii elektroenergetycznej oraz wodociągu magistralnego oznaczono graficznie jako elementy informacyjne nie będące ustaleniami planu. Linia elektroenergetyczna i przylegający doń pas technologiczny wyznaczone zostały na terenach o przeznaczeniu: 1ZP, 4ZP, 7ZP – tereny zieleni urządzonej, 1ZN, 3ZN – tereny zieleni naturalnej, 1MW, 4MW, 5MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, 1MW-U, 6MW-U – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług, 3MN, 17 MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, 1U-P – teren usług lub produkcji, 9 KR, 13 KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, 10KDD – teren drogi dojazdowej, 2KOG, 4KOG – tereny garaży, 1KDZ-KKS – teren drogi zbiorczej lub komunikacji szynowej, 1IE – teren elektroenergetyki. Z kolei wodociąg magistralny przebiega przez tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług, tereny dróg i zieleni urządzonej.

Można przyjąć, że wyznaczenie ograniczeń w pasie przylegającym do linii energetycznej podyktowane było koniecznością ochrony ludzi i mienia przed negatywnymi skutkami jej oddziaływania, tj. przed działaniem pola elektrycznego i elektromagnetycznego znajdującego się w bliskości przewodów i urządzeń elektroenergetycznych. W pasie technicznym wykonywane są naprawy i konserwacje linii energetycznych, wyznaczenie ograniczeń w zagospodarowaniu tych stref zapobiega także ewentualnym szkodom podczas awarii i uszkodzeń linii napowietrznych. Przepisy nie ustalają jednak szerokości pasów ochronnych linii elektroenergetycznych w sposób metryczny. Potrzeba zachowania bezpiecznych odstępów izolacyjnych będących pod napięciem przewodów fazowych linii od innych obiektów (np. budynków, rurociągów, dróg kołowych i kolejowych) oraz w przypadku wyższych napięć konieczność zapewnienia ograniczenia pola elektromagnetycznego do poziomu dopuszczalnego jest wyznacznikiem do ustalenia takich pasów, przy czym szerokość pasa ochronnego jest ustalana indywidualnie dla danej linii przy uwzględnieniu wymagań podanych w normach oraz danych konstrukcyjnych linii. Wymagania dotyczące projektowania i budowy linii napowietrznych określone są między innymi w normach: PN-EN 50341-1:2013-03 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1 kV Część Wymagania ogólne – Specyfikacje wspólne*, PN-EN 50341-3-22:2010 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV Część 3: Zbiór normatywnych warunków krajowych* oraz N SEP-E-003:2003 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa. Linie prądu przemiennego z przewodami pełnoizolowanymi oraz z przewodami niepełnoizolowanymi*. Z kolei dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku określone są w przepisach wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54). Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448) określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, w tym dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Podstawą do określenia stref jest ww. rozporządzenie Ministra Zdrowia, a także wymagania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). W konsekwencji, ochrona ludności przed szkodliwym działaniem pól elektromagnetycznych, znajduje swoje odzwierciedlenie w normach określających minimalną odległość od linii elektromagnetycznych dla różnych form zainwestowania terenu. Należy przy tym zaznaczyć, że ta minimalna odległość nie jest odległością stałą, gdyż uwzględnia m.in. takie uwarunkowania jak sposób izolacji linii, odległość przewodów od ziemi, rodzaj i funkcję zabudowy. Tak więc szczegółowe wskazanie odległości pozwalającej na ochronę przed szkodliwym promieniowaniem jest konsekwencją zarówno regulacji wskazanych w rozporządzeniu jak i „przeliczeniu” tych wielkości na normy techniczne. Normy te muszą być określone na etapie sporządzania projektu budowlanego i uwzględnione przy realizacji inwestycji. Zatem ograniczenia wynikające

z obowiązujących wymagań przepisów prawa budowlanego i warunków technicznych nie muszą odpowiadać wyznaczonym w uchwale szerokościom pasów technologicznych. Odesłanie do przepisów odrębnych jest w tym przypadku niewystarczające.

Z kolei brak ustaleń w § 9 ust. 1 dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów objętych strefą techniczną wodociągu magistralnego i odesłanie do wymogów prawa budowlanego i warunków technicznych usytuowania sieci stanowi naruszenie prawa gdyż dla magistrali wodociągowych ustaleń takich w przepisach odrębnych brak. W takiej sytuacji, chcąc wprowadzić ograniczenia w zabudowie gmina powinna samodzielnie podjąć decyzję planistyczną, w oparciu o przepisy art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* i ustalić obszary, w których obowiązują szczególne warunki zagospodarowania. Jeżeli strefa od istniejącej sieci nie wynika z obowiązujących dokumentów, opracowanych na potrzeby jej ustanowienia wprowadzenie w planie miejscowym strefy zawsze jest przejawem władztwa planistycznego – jest to ustalenie planu, a jeżeli rada gminy ustala strefę, to określa dla niej szczególne warunki zagospodarowania terenu oraz ograniczenia w ich użytkowaniu. Uzasadnieniem dla wprowadzenia ograniczeń w zagospodarowaniu terenów przeznaczonych pod zabudowę może być wniosek złożony przez gestora przedmiotowej sieci. Po drugie, nie jest znana szerokość takiej strefy ani ograniczenia jakie w niej obowiązują (brak przepisów odrębnych, do których prawodawca miejscowy odsyła). W takiej sytuacji potencjalny inwestor nie posiada żadnych informacji, co z kolei prowadzi do niepewności inwestycyjnej. Stanowi to naruszenie § 25 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) zgodnie z którym „przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp.* w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Brak tych ustaleń jest istotnym naruszeniem zasad uchwalania aktu planistycznego, będącym podstawą stwierdzenia nieważności uchwały. Skoro więc, w planie miejscowym wyznaczono pas technologiczny od linii elektroenergetycznej oraz strefę techniczną wodociągu magistralnego, to należało również ustalić warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, wynikające z art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp.*, poprzez ustalenie nakazów, zakazów dopuszczeń i ograniczeń w ich zagospodarowaniu, zgodnie z wymogami zawartymi w § 4 pkt 10 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U z 2021 r. poz.2404). Wyznaczenie w planie miejscowym dla obszaru miasta Świętochłowice w rejonie ulic Śląskiej i Metalowców, torów kolejowych oraz południowo-wschodniej granicy administracyjnej miasta pasa technologicznego od linii elektroenergetycznej 110 kV w stałej szerokości, a także strefy technicznej wodociągu magistralnego o szerokości 20 m, przy jednoczesnym braku ustalenia obowiązujących w tych pasach ograniczeń w zagospodarowaniu, stanowi naruszenie wskazanych wyżej przepisów.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miejskiej w Świętochłowicach Nr XII/93/25 z 27 marca 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Świętochłowice w rejonie ulic Śląskiej i Metalowców, torów kolejowych oraz południowo-wschodniej granicy administracyjnej miasta*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Świętochłowicach rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Świętochłowicach.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.